

เหยียดหยาม ศาสนา ป.อาญา มาตรา 206

ที่มา : คู่มือพระสังฆาธิการ

โจทก์ฟ้องว่า จำเลยขณะเป็นพระภิกษุ ได้ร่วมประเวณีกับนางม่วยบนกุฏิที่จำเลยอาศัย ในบริเวณสำนักวิปัสณากรรมฐานของพระภิกษุสามเณร และเป็นที่ประดิษฐานพระพุทธรูปขนาดใหญ่อันเป็นปูชนียวัตถุที่เคารพในศาสนาพุทธ อันเป็นการเหยียดหยามศาสนาอย่างร้ายแรง ขอให้ลงโทษตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 206

จำเลยปฏิเสธ
ศาลชั้นต้น เชื่อว่าจำเลยได้ร่วมประเวณีกับนางม่วยจริง ดังฟ้องแต่การร่วมประเวณีของจำเลยกระทำเพื่อปลดเปลื้องความใคร่ ไม่มีเจตนาเหยียดหยามศาสนา ไม่มีผิด พิพากษายกฟ้อง

โจทก์อุทธรณ์
ศาลอุทธรณ์ เห็นว่า ในกุฏิของจำเลยมีพระพุทธรูปอยู่หลายองค์ บริเวณรอบ ๆ กุฏิมีพระพุทธรูปกับพระพุทธรูปฉายซึ่งติดกับเขาวัง กุฏินี้ใช้เป็นที่พักปฏิบัติวิปัสณา มีการนมัสการพระพุทธรูปทุกปี เป็นสถานที่เคารพทางศาสนา การกระทำของจำเลย แม้อาจกระทำเพื่อปลดเปลื้องความใคร่ แต่เมื่อกระทำ ณ สถานที่เคารพดังกล่าวจึงเป็นการเหยียดหยาม เพราะจำเลยย่อมนั่งเห็นผลแห่งการกระทำ ได้พิพากษากลับ แต่ให้รอการลงโทษไว้

โจทก์ฎีกาว่า ไม่ควรรอการลงโทษ จำเลยฎีกาขอให้ยกฟ้อง
ศาลฎีกา ฟังข้อเท็จจริงว่าจำเลยขณะเป็นพระภิกษุ ได้ร่วมประเวณีกับนางม่วยที่พื้นกุฏิข้างเตียง กุฏิของจำเลยอยู่บนเขาวัง เพชรบุรี มีพระพุทธรูปพระฉายอยู่บนเขาวัง เป็นสถานที่ที่ประชาชนเคารพนับถือ จึงมีปัญหาว่าการกระทำของจำเลยจะเป็นผิดฐานเหยียดหยามศาสนาตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 206 หรือไม่ ที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกาได้พิจารณาความข้อนี้แล้วเห็นว่า การที่จำเลยซึ่งเป็นภิกษุในขณะนั้นได้กระทำการร่วมประเวณีกับหญิงในกุฏิอันอยู่ในบริเวณสถานที่อันพุทธศาสนิกชนเคารพ เช่นนี้เป็นการไม่สมควรอย่างยิ่ง แต่จะถือว่าเป็นการเหยียดหยามศาสนาตามความในมาตรา 206 ยังไม่ถนัด จึงพิพากษากลับ ให้ยกฟ้องโจทก์

กลุ่มงานพัฒนาทรัพยากรสารสนเทศ
สำนักวิชาการ
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร